

สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช

สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช

จิ้งเหลนต้นไม้

Dasia olivacea Gray, 1839

Olive tree skink

จิ้งเหลนต้นไม้ – *Dasia olivacea* Gray, 1839

ลักษณะ มีขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูท่อน 110 มิลลิเมตร และหางยาว 158 มิลลิเมตร) ลำตัวป้อม หัวยาวและส่วนหัวกว้างใกล้เคียงกับลำคอ ส่วนปลายของหัวเรียว หางยาวและส่วนปลายของหางเรียว หางเล็กเมื่อเทียบกับสัดส่วนของลำตัว ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เปลือกตาล่างมีเกล็ดปกคลุมและแผ่นเกล็ดโปร่งใส เกล็ดบนหลังรูปร่างกลมและซ้อนเหลื่อมกัน แผ่นเกล็ดบนหลังทางส่วนต้นลำตัวมีพื้นผิวเรียบแล้วเปลี่ยนเป็นเกล็ดที่มีสันแบนทางส่วนท้ายของลำตัว เกล็ดบนหางมีสันแบนเฉพาะทางส่วนต้นของหาง เกล็ดด้านข้างลำตัวและเกล็ดด้านท้องเรียบ เกล็ดบนขาหน้าและขาหลังมีสัน เกล็ดใต้หางเรียบและแผ่นเกล็ดที่อยู่บริเวณตรงกลางขยายกว้าง เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 30 เกล็ด

ลำตัวด้านหลังสีน้ำตาลอมเขียว ด้านบนของหัวระหว่างตาทั้งสองข้างมีขีดตามขวาง สีดำเรียงเป็นแถว 4 แถว แต่ไม่พาดขวาง บริเวณท้ายทอย บนหลัง ด้านข้างลำตัว และด้านบนของหางมีขีดสั้นสีดำจางเรียงตัวเป็นแถวพาดขวาง คางและด้านท้องสีเขียวอมฟ้าจาง ด้านหน้าของขาหน้าและของขาหลังสีน้ำตาลและมีขีดยาวสีดำจางตามความยาวขาหลายเส้น

ขาหน้าและขาหลังค่อนข้างสั้น นิ้วตีนเรียวและยาว นิ้วตีนทุกนิ้วมีเล็บ

การแพร่กระจาย อินเดีย เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และหมู่เกาะฟิลิปปินส์ ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ ภาคตะวันออก และบางส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชพบในป่าดิบแล้ง

พื้นที่อาศัย ค่อนข้างจำกัดแหล่งอาศัยและหากินในพื้นที่ป่า

นิสัย อาศัยและหากินอยู่บนต้นไม้และออกหากินเวลากลางวัน มักหลบซ่อนตัวอยู่ในพุ่มของต้นไม้และเนื่องจากสีลำตัวคล้ายคลึงกับสีของใบไม้และสีของกิ่งไม้จึงพบเห็นตัวได้ยากถ้าไม่เคลื่อนไหว

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชมีประชากรน้อย